

4295/09
ט"ו

בצלם

בצלם - מרכז המידע הישראלי לזכויות האדם בשטחים (ע.ר.)
بتسيلم - مركز المعلومات الإسرائيلي لحقوق الإنسان في الأراضي المحتلة
B'Tselem - The Israeli Information Center for Human Rights in the Occupied Territories

03.09.09
ש.מ. 17439

משרד המשפטים
המחלקה לחקירות שוטרים

2009-09-06

תיק

לכבוד
עו"ד חרצל שביר
מנהל המחלקה לחקירות שוטרים
באמצעות פקס 6467794

שלום רב,

הנדון: שוטר מגייב חפה את הקטין יונס אבו ארמילה בחברון, 8.8.09

על פי מידע שנמסר לבצלם, ביום שבת ה-8.8.09 בסביבות השעה 16:30, עסק יונס אבו ארמילה, בן 13, יחד עם אחיו מוחמד, בן 12, במכירת ממתקים באזור מערת המכפלה. יונס אבו ארמילה צעד כשבידו מגש וקרא בקול על מנת להסב את תשומת ליבם של האנשים אל הממתקים אותם הוא ביקש למכור.

שוטר מגייב אשר היה באותו הזמן בעמדת הממוקמת בשוק הישן חסמוך למערת המכפלה, הורה לאבו ארמילה לשתוק, ומשזה המשיך לקרוא, החל חשוטר לרדוף אחריו. לאחר מרדף קצר תפס השוטר את הנער, הוא חכה בו בגבו עם קסדתו והפילו לאדמה. בעוד אבו ארמילה שוכב, המשיך השוטר להכותו עם נשקו וכן עם רגליו ואגרופיו.

לאחר התערבותם של תושבים פלסטינים אשר היו עדים לאירוע הפסיק חשוטר להכות את הנער. בחמשך מנעו שוטרי מגייב מאביו של הנער להגיע יחד עם בנו לתחנת המשטרה במערת המכפלה על מנת להגיש תלונה.

מן האמור לעיל עולות חשדות של תקיפה חמורה של קטין ללא כל סיבה סבירה, לפיכך נדרוש כי תפתח חקירה לבירור נסיבות האירוע.

נבקש כי תעדכנו אותנו אודות טיפולכם במקרה.

בכבוד רב,

נועם רו

בצלם

העתק: סניף טאווח ברוק, קצינת תלונות הציבור במשמר הגבול, באמצעות פקס מס' 08-9770300

רחוב התעשייה 8, ת.ד. 53132, ירושלים 91531, טלפון 6735599 (02), פקס 6749111 (02)
8 Hula'asiya St. (4th Floor), P.O.Box 53132, Jerusalem 91531. Tel. (02) 6735599, Fax (02) 6749111
mail@btselem.org http://www.btselem.org

18-75, זמן האוויר שמותי קמחט לוח הויג כל אולם, (המקו להינה)
ולמחנה יח הוועד יצן למקט א.
לירה, מליה וקרוי מצה לוג.
אירוע

בית משפט השלום בירושלים

14 מרץ 2013

ת"פ 10-07-52929 מדינת ישראל נ' האיל

בפני כב' השופטת חנה מרים לומס	
המאשימה	מדינת ישראל ע"י המחלקה לחקירות שוטרים
נגד	
הנאשם	איברהים האיל

נוכחים:

ב"כ המאשימה המתמחה דפנה הירשברג
הנאשם וב"כ עו"ד דניאל מירסקי, מטעם סג"צ
מתורגמן בית המשפט לערבית

פרוטוקול

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

ב"כ המאשימה: טענו לעונש בהרחבה בדיון תקודם ולא הלאה את בימ"ש פעם נוספת, אני מפנה לדיון מיום 1/1/13. על סמך הודאתו קבע בית משפט שהנאשם ביצע את העבירה של חבלה של ממש. אנו סבורים כי האיוון הראוי בין חומרת העבירה לבין העובדה שהנאשם חודה וחסך זמן שיפוטי תהיה ענישה מרתיעה וכפי שהומלץ על ידי שירות מבחן. אתייחס לתסקיר המשלים של שירות מבחן, עמדתנו העונשית מקבלת משנה תוקף. מהתסקיר המשלים עולה שהנאשם לא לוקח אחריות מתוך את מעשיו. שירות מבחן אומר בצורה ברורה שעונש שלי"צ לא תהיה מרתיעה ולא מציבה גבול היצוני. עמדתנו העונשית בהתאם לכך היא מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם: קשה לי עם התסקיר הנוכחי כשם שחיה לי קשה עם התסקיר הקודם. אני לא מקבל את הכתוב בתסקיר וכל העניין שעוסק במעורבות טיפולית, הנאשם שלפנינו לא היה אדם שבעברו עשרות הרשעות קודמות והיה מסתבך חדשות לבקרים עם המשטרה. הן מהתסקיר הראשון וחשני עולה כך ולא היא. יש להפריד בין אדם שמעוד פעם אחד והוא יכול להיות אדם נורמטיבי ואזרח למופת לבין אדם שכל הזמן מגישים נגדו כתבי אישום. לבוא לומר שהוא מתקשה לקחת אחריות פנימית, קשה לי עם משפטים מהסוג הזה כשבאים עם תסקירי שירות מבחן, משל קצינות המבחן היו בוחנות כליות ולב. הנאשם הביע חרטה וצער, בעיני זכרונו זה חקוק שלא לטובה, אני תמיד במצב כזה עומד ומציג לבימ"ש ודעתי מתקבלת בד"כ, מה מצפה קצינות המבחן שהוא לא יאמר את תחושות הלב שלו, הוא עשה את זה. אם זה לא בסדר בעיני קצינת מבחן זה בסדר, אבל לבוא ולומר שהם חושבים שהם לא רוצים מעורבות טיפולית בשל כך. המסקנה השני שהעדר חיבור פנימי למעשיו יוביל לכך שצו שלי"צ לא יהיה בידו להרתיע, מדוע? מה חקשר? אין לקשור חיבור כזה או אחר וזה לא קריטריון. אני סבור שהעונש החומר שהוא קיבל זה שבימ"ש הרשיע אותו ונהג בפניו את האפשרות להצטרף לכוחות הביטחון נוכח הרשתת. אני חוזר על בקשתי כן להטיל עליו עונש שלי"צ וגט עם אם בצו מורחב ואני סבור שאחרי קרוב לארבע שנים שבהם לא נפתח לו שום תיק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10-07-52929 מדינת ישראל נ' האיל

14 מרץ 2013

1 והוא בדרך הישר, יהיה בכך כדי לאזן חן את האינטרס של המאשימה, חן את האינטרס הציבורי וחן
 2 את מידת הענישה. כאשר אנחנו מטילים בתיקים שונים על שירות מבחן להכין תוכנית שליץ
 3 בעבירות כאלה ואחרות שבהם גם עבירות אלימות, שירות כלל לא נדרש והביטוי בא בתסקירים, לא
 4 נדרש להיכנס לקרביו וקרעו של הנאשם אלא מגיש תוכנית שליץ, בלי חיבור פנימי או חיצוני,
 5 התוכנית מוגשת ונאשמים מבצעים אותה, על אחת כמה וכמה שחלפו כמה שנים, זאת עוד טענה כדי
 6 לתמוך דבריי להטיל עליו שליץ. לגבי הסיפא של התסקיר, שקצינת המבחן סבורה שצו שליץ לא
 7 יכול להוות גבול חיצוני וברור להתנהגות דומה בעתיד, אני מפנה לארבע שנים שחלפו שבהם לא
 8 נפתח שום תיק וזה הראייה לכך שזאת היתה מעידה חד פעמית.
 9

גזר דין

11
 12 הנאשם הודה ביום 28/5/12 בכתב אישום מתוקן בעקבות הסדר טיעון. לא היתה הסכמה בין
 13 הצדדים לעניין העונש, אך הוסכם כי יוצא תסקיר בעניינו של הנאשם והמאשימה תגביל עצמה
 14 לעונש של מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

15
 16 לאחר ששמעתי את הטיעונים לעונש ביום 1/1/13 הרשעתי את הנאשם בעבירה המיוחסת לו. נוכח
 17 חומרת העבירות ובהתחשב בכך שלא הוכחה פגיעה ספציפית בנאשם כתוצאה מהרשעתו וכן דחיתי
 18 את טענות ההגנה ובדבר סיכוייו של הנאשם להצטרף לכוחות הביטחון, נוכח אירוע זה ובהתחשב
 19 בגיליון המשמעתי שצבר בזמן שירותו, כמפורט בעמ' 2 בתסקיר מיום 30/12/12.

20
 21 לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים נתתי לנאשם הזדמנות נוספות והפניתי אותו בשנית לשירות
 22 המבחן כדי שתבחן האפשרות שיוטל על הנאשם עונש של שליץ וזאת נוכח הצהרתו בפני. למרות
 23 זאת בתסקיר מיום 13/3/13 לאחר שנפגשה קצינת המבחן חן עם הנאשם והן עם אביו הקצינה
 24 מסרה כי היא סבורה שנוכח התייחסותו של הנאשם לעבירה ובהעדר התחברות של הנאשם לתומרת
 25 מעשיו אינה סבורה שעונש שליץ יהיה בו כדי עונש מרתיע ומציב גבולות ושבה להמלצתה להימנע
 26 מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

27
 28 מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 8/8/09 עת מכר המתלונן שהיה אז קטין כבן 13 את
 29 מרכולתו בסמוך למערת המכפלה שבחברון, שהה שם הנאשם במסגרת תפקידו כשוטר מגייב וביקש
 30 מהמתלונן שיפסיק לצעוק ולאחר חילופי דברים ביניהם דחף הנאשם את המתלונן לקיר. המתלונן
 31 הצליח לברוח מהמקום ולאחר מרדף קצר, משלא הצליח הנאשם לתפוס את המתלונן יידה בו
 32 הנאשם את קסדתו. כתוצאה מכך המתלונן נפל והנאשם בעט בו שעה שהוא שרוע על הקרקע.
 33 כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו חבלות בגבו ובכתפו של המתלונן.
 34

בית משפט השלום בירושלים

14 מרץ 2013

ת"פ 10-07-52929 מדינת ישראל נ'
האיל

1 יש לראות בחומרה את כל מעשה האלימות, בוודאי כלפיי קטין, ילד בן 13, כאשר הנאשם מוצב
2 במקום כלובש מדים האמון על אכיפת החוק. ובמקום לאכוף את החוק בשל ויכוח על בסיס אישי,
3 בחר במעשה אלימות שאף הוביל לתוצאה של חבלה של ממש. רק בשל גילו הצעיר של הנאשם,
4 הפגיעה בבני משפחתו כתוצאה מההליכים, הפגיעה המקצועית האנושה בנאשם ובהתחשב בחלוף
5 הזמן, בנטילת האחריות של הנאשם, ובעברו הנקי של הנאשם, שקלתי להטיל עליו עונש של ש"צ
6 משמעותי, שכן העונש הראוי במקרה זה הוא למאסר ממש ולו בעבודות שירות.

7
8 מאחר שהנאשם לא נמצא מתאים לבצע עונש של ש"צ ונוכח הצורך במתן דגש לשיקולי ההרתעה,
9 כפי שעלה מהתסקיר המשלים, לא מצאתי להטיל על הנאשם עונש של ש"צ.

10
11 אשר על כן, כאשר אני שוקלת מחד את הנסיבות לחומרה ומאידך את הנסיבות לקולא, החלטתי
12 להטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

13
14 1. 75 ימי מאסר. הנאשם ירצה עונש זה בעבודות שירות בעיריית כרמיאל, החל מיום 4/4/13.
15 במועד זה יתייצב הנאשם בשעה 08:00 במפקדת מחוז צפון לשם קליטה והצבה. מובחר
16 לטאשם, כי עליו לעדכן את הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכי עליו לעמוד
17 בתנאי הפיקוח, שאם לא כן כל הפרה תביא להפסקה מנחלית ולריצוי העונש בין כותלי בית
18 הכלא.

19
20 2. 4 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על עבירה
21 לפי סעי' 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

22
23 3. פיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1/8/13. המאשימה תעביר למזכירות
24 הפלילית את פרטי המתלונן בתוך 7 ימים.

25
26 זכות ערעור לבית משפט מחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
27 ניתנה והודעה היום ג' ניסן תשע"ג, 14/03/2013 במעמד הנוכחים.
28

חנה מרים לומב, שופטת

בית משפט השלום בירושלים

14 מרץ 2013

ת"פ 52929-07-10 מזינת ישראל נ'
האיל

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19

ב"כ הנאשם: אני מבקש עיכוב ביצוע לשקול הגשת ערעור.

ב"כ המאשימה: אין לנו התנגדות.

החלטה

אני מעכבת את ביצוע גזר הדין למשך 45 יום מהיום אם יוגש ערעור עד מתן החלטה בערעור. יחד עם זאת אם תחליט הסנגוריה, יודיעו על כך לבית המשפט ועל הנאשם יהיה להתייצב לריצוי עונשו ביום 4/4/13.

ניתנה והודעה היום ג' ניסן תשע"ג, 14/03/2013 במעמד הנוכחים.

חנה מרים לומפ, שופטת